

Pápež: Zsvätený život si vyžaduje zakorenenosť a smelosť

Nebáť sa vlastnej krehkosti a vystríhať sa duchovnému zosvetšteniu – to sú niektoré z odporučení, ktoré pápež František vo štvrtok 9. septembra adresoval účastníkom generálnej kapituly Misionárov Nepoškvrneného Srdca Panny Márie – nazývaným aj klaretíni.

Spomínaný ľudový názov misionárov je odvodený od mena ich zakladateľa – biskupa sv. Antona Máriu Clareta (1807-1870). Kongregáciu založil v roku 1849 v Španielsku. V súčasnosti vo svete pôsobí približne tritisíc jej členov.

Svätý Otec zablahoževal novozvolenému vedeniu kongregácie a v príhovore približne stovke misionárov sa zameril na tému generálnej kapituly klaretínov: „Zakorenení a nebojácni“.

Predpokladom zakorenenosti v Kristovi je dobrý život modlitby a kontemplácie, zdôraznil Svätý Otec a misionárom pripomenul:

„Ak chcete, aby bola vaša misia skutočne plodná, nemôžete ju oddeliť od kontemplácie a od života v dôvernom vzťahu s Pánom. Ak chcete byť svedkami, nemôžete prestať byť mužmi adorácie.“

„Ale ja mám veľa práce“, mohol by niekto povedať. – Pozri, v prvom rade musíš hľadiť na toho, ktorý ťa poslal pracovať a nechať na sebe spočinúť jeho pohľad ... Bez modlitby to nejde.“

Pápež misionárom prízvukoval, aby bol Ježiš jedinou istotou ich života a vystríhal ich pred duchovným zosvetštením:

„Nech je On vašou jedinou istotou. To vám umožní byť ľuďmi nádeje, nádeje, ktorá nesklame, nezahanbuje (porov. Rim 5, 5), nádeje, ktorá nepozná strach, pretože vie, že práve v našej krehkosti sa prejavuje Božia sila (porov. 2 Kor 12, 9). ... Nebojte sa vašich slabostí. Aké pekné je, keď sa zsvätený muž či žena cítia byť krehkými, pretože vnímajú nevyhnutnosť prosieť o pomoc.“

Naopak, majte strach pred upadnutím do duchovnej „schizofrénie“, do duchovného zosvetštenia, ktoré by vás viedlo k tomu, aby ste dôverovali len (...) vašim silám a verili, že ste tí najlepší, aby ste posadnuto hľadali osobný blahobyť, moc (porov. Evangelii gaudium, č. 93). Je veľmi ťažké neprispôbiť sa svetskej logike, pretože svet nás zaplavuje, nie je tak? A duchovná svetskosť je strašná, pretože ťa premieňa vo vnútri. Veľmi na mňa zapôsobilo, keď som čítal „Meditácie o Cirkvi“ od otca Lubaca, posledné štyri strany. Zaoberá sa tam drámou duchovného zosvetštenia a hovorí ... Je to to najhoršie zlo, ktoré sa môže Cirkvi stať, ešte horšie než zlo nemravných kňazov. ...

Neprispôbujte sa tejto svetskej logike, ktorá spôsobí, že evanjelium, že Ježiš, prestane byť kritériom orientujúcim váš život a vaše misijné rozhodnutia. Nemôžete žiť spolu s duchom sveta a predstierať, že slúžite Pánovi. Orientujte svoj život podľa hodnôt evanjelia.“

Pápež: Zsvätený život si vyžaduje zakorenenosť a smelosť

Svätý Otec klaretínov pozval nasledovať Boží štýl prístupu k ľuďom – vystihujú ho tri slová: blízkosť, súcitiť a nežnosť. Odporučil im tiež pestovať v sebe i v komunitách zmysel pre humor a radosť, ktorej je vyjadrením. Zároveň dodal:

„Zsvätený život si vyžaduje smelosť a potrebuje seniorov, ktorí dokážu odolávať starnutiu života, a mladých, ktorí dokážu odolávať starnutiu duše.“

Zdroj: RV, zk

Ilustračný obrázok: Františka Čáčková, OSF

The post [Pápež: Zsvätený život si vyžaduje zakorenenosť a smelosť](#) appeared first on [Zsvätený život](#).

(Zamyslenie zo stránky zasvatenyzivot.sk.)